

In memoriam Szabó János (1920 – 2008)

Bukovinszky László

Szent István Egyetem Víz- és Környezet-gazdálkodási Kar,
Szarvas
gyongyi@szarvasnet.hu

2008. augusztusában vettünk búcsút Dr. Szabó János nyugalmazott főiskolai tanártól, az elismert gyakorlati szakembertől, az elhivatott pedagógustól és a gyakorlat fejlesztéséért dolgozó kutatótól, az innovatív szellemű kiváló kollégától.

A Szolnok megyei Öcsöd község tanyavilágában született 1920-ban, ahol a zárt családi közösség, az önellátás és árutermelés, valamint a tanyasi ember létért való küzdelme volt jellemző.

Tehetsége már hamar megmutatkozott, s családja is felismerte, hogy a zárt falusi világból kitörni csak tanulásal lehet.

Az első hajdúszoboszlói középiskolai évek után a Szarvasi Vajda Péter Evangélikus Gimnáziumban tanult.

Érettségi után Debrecen-Pallagon a Gazdasági Akadémián végezte felsőfokú tanulmányait, ahol 1944-ben szerezte meg az okleveles mezőgazda diplomát.

1945-ben a Szarvasi Tessedik Sámuel Középfokú Gazdasági Tanintézetben tangazdaság-vezető tanár kinevezéssel kezdte meg pályáját.

Az 1945-ös politikai fordulat viharai állásváltoztatásra kényszerítik, 1951 végéig más mezőgazdasági középiskolák tangazdaságai vezetésére kap megbízást.

Ezután különböző állami mezőgazdasági intézmények eredményes gazdálkodása segítésére rendelik ki, talán ezek közül az ötvenes/hatvanas évek fordulóján a Hortobágyi Állami Gazdaság megalakításában végzett munkája emelkedik ki.

Ezt követően újra a mezőgazdasági szakoktatásban dolgozik, kezdetben a szarvasi ÖRKI Mezőgazdasági Üzeme igazgatóhelyettese, 1966-tól a Szarvasi Mezőgazdasági Felsőfokú Technikum tanszékvezetője. Az 1970. évi egyetemi integráció után 1971-ig a Debreceni Agrártudományi Egyetem Öntözéses Meliorációs Főiskolai Karának igazgatóhelyettese.

Oktató-kutató munkáját nyugállományba vonulásáig, 1980-ig, kutatásait még azt követően évekig végezte. A 70-es évek közepén az üzemmérnök-képzés egyik specializációjaként szervezte meg a gyepgazdálkodási ágazatot.

Kiváló pedagógus volt, követelt, mindig emberségesen, a hallgatók tisztelték és becsülték.

Kutatási területe a tisztántúli természetes gyepek korszerű hasznosítása, szikes gyepek javítása, legelők öntözése volt. Kutatási témái – gyakorlati érdeklődése, újító felfogása révén – a közvetlen gyakorlati problémák megoldására irányultak.

A mezőgazdasági tudomány kandidátusa tudományos fokozatot 1974-ben szerezte meg.

Szakmai sokoldalúságát publikációs, ezen belül könyviroi munkássága is bizonyítja, kiemelve A legelőgazdálkodás zsebkönyve, a Gyepgazdálkodás, s A melioráció kézikönyve általa írt, ill. szerkesztett munkákat.

Több elismerés mellett a nyugdíjba vonulásakor kapott Munka Érdemrend ezüst fokozata kitüntetéssel kell kiemeljük.

Élete végéig tevékeny volt.

Már tolókcsohhoz kötve vállalta el 2007. októberében a szarvasi agrárszakemberképzés 80 éves évfordulójára állított Gazdász szobor avatóbeszéde megtartását, visszaemlékező és egyben előre tekintő, szuggesszív előadásával kiváltotta az érdeklődő gazdaközönség tetszését.

Dr. Szabó János tanár urat 1975 óta ismertem, s több évtizedes kapcsolatunk alapján magam is úgy tapasztaltam, hogy munkás élete gazdag és sikeres volt.

Halálával a régi gazdász- és tanárgeneráció jellegzetes, s egyik utolsó nagyformátumú alakja távozott.

Személyesen nem ismerték, mert hatalmas örökséget hagyott hátra, amelyből mindannyian részesülünk.

Emlékét kegyelettel megőrizzük.